

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 2665 van 16 oktober 2007
in de zaak 11099/IIde kamer

In zake: A [REDACTED] M [REDACTED]
Gekozen woonplaats: ten kantore van zijn advocaat M. DEKUYPER
Leon Spilliaertstraat 45 bus 1
8400 Oostende

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Binnenlandse Zaken.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat M. [REDACTED] A. [REDACTED], van Marokkaanse nationaliteit, op 2 juli 2007 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 4 juni 2007 waarbij de aanvraag tot vestiging niet in aanmerking wordt genomen.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen.

Gezien de repliekmemorie.

Gelet op de beschikking van 10 september 2007 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 oktober 2007.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. DEKUYPER, die verschijnt voor de verzoekende partij en van C. DECORDIER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST :

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak.

1.1. Verzoeker treedt op 21 augustus 2006 te Mechelen in het huwelijk met mevrouw H.E.Y. Op 28 september 2006 dient verzoeker een eerste aanvraag tot vestiging in. Door de lokale politie van Mechelen wordt op 10 januari 2007 een eerste, negatief, relatieverslag opgesteld. Door de politie van Oostende wordt op 13 februari 2007 een tweede, positief, relatieverslag opgesteld. Op 15 februari 2007 beslist de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken de eerste vestigingsaanvraag van verzoeker te weigeren met bevel om het grondgebied te verlaten. Bij brief van 2 april 2007 beslist de minister van Binnenlandse

Zaken dat het verzoek tot herziening tegen deze beslissing, ingediend op 9 maart 2007, onontvankelijk wordt verklaard omdat het niet ingediend werd binnen de acht werkdagen.

1.2. Op 19 april 2007 dient verzoeker een nieuwe vestigingsaanvraag in. Op 4 juni 2006 beslist de minister van Binnenlandse Zaken dat deze aanvraag tot vestiging niet in aanmerking wordt genomen. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt.

"De vestigingsaanvraag dd. 19 april 2007 ingediend door de onderdaan van Marokko, A. M., geboren te , op 1979 wordt niet in aanmerking genomen.

De aanvraag tot vestiging is identiek aan de vorige dd 28 september 2006 ingediend in de stad Mechelen."

2. Onderzoek van het beroep.

2.1.1. In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van artikel 40, §6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet) en van artikel 61 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenbesluit). Hij betoogt dat er tussen hem en mevrouw H.E.Y. een duidelijke relatie, gezinscel en reële echtelijke band bestaat. Verzoeker betoogt dat zij samen wonen en een duurzame levensgemeenschap vormen en verwijst hiervoor naar een positief relatieverslag van de politie van Oostende. Volgens verzoeker vormt dit positief relatieverslag van de politiediensten te Oostende een nieuw element waarop hij zich steunde om een nieuwe vestigingsaanvraag in te dienen. Bovendien berust de weigeringsbeslissing van de aanvraag van 28 september 2006 louter op subjectieve gegevens.

2.1.2. In haar nota met opmerkingen stelt de verwerende partij dat uit het relatieverslag van 10 januari 2007 blijkt dat er geen sprake is van enige samenwoning. De gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken besliste geheel terecht om de tweede aanvraag tot vestiging niet in aanmerking te nemen, gezien de door betrokkene ingediende tweede vestigingsaanvraag identiek is aan de voorgaande. Hij handelde daarbij binnen de hem toebedeelde bevoegdheid en conform de ter zake relevante rechtsregels.

2.1.3. In zijn repliekmemoirie stelt verzoeker dat hij ten stelligste de objectiviteit van de controle in het kader van het relatieverslag van 10 januari 2007 betwist en verwijst hierbij naar het verslag van zijn echtgenote aangaande de controle van de samenwoning. Verzoeker heeft steeds samengewoond met zijn echtgenote. Verzoeker herhaalt dat de nieuwe controle van samenwoning van 13 februari 2007 een nieuw gegeven is waar de verwerende partij rekening diende mee te houden bij de in overwegingneming van de tweede vestigingsaanvraag. Daarenboven interpreteert de verwerende partij de geldende rechtsregels op een eigen en restrictieve manier door de tweede vestigingsaanvraag van verzoeker af te wijzen met "de enige motivatie" dat deze tweede aanvraag identiek is aan de eerste aanvraag. Dit zou betekenen dat verzoeker te allen tijde slechts éénmaal een vestigingsaanvraag zou kunnen indienen, wat niet in de Vreemdelingenwet of het Vreemdelingenbesluit is bepaald.

2.1.4. Voor zover het eerste middel de eerste weigeringsbeslissing van 15 februari 2007 viseert, is het onontvankelijk, aangezien onderhavig beroep is gericht tegen de beslissing van 4 juni 2007 waarbij de tweede aanvraag tot vestiging niet in aanmerking wordt genomen.

Wanneer de Raad als annulatierechter een administratieve beslissing aan de wet toetst treedt hij niet op als rechter in hoger beroep die op aanvraag van de rechtzoekende de ware toedracht van de feiten gaat beoordelen. Hij onderzoekt enkel of de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken in redelijkheid is kunnen komen tot de door haar gedane

vaststelling van feiten en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn welke met die vaststelling onverenigbaar zijn. In het kader van een marginale toetsing wordt de aangeklaagde onwettigheid slechts dan gesanctioneerd wanneer daarover geen redelijke twijfel kan bestaan, m.a.w. wanneer de beslissing kennelijk onredelijk is.

Bij de beoordeling van een nieuwe vestigingsaanvraag dient het bestuur vooreerst na te gaan of er nieuwe elementen zijn, die niet reeds het voorwerp hebben uitgemaakt van een onderzoek in het kader van een eerdere vestigingsaanvraag. Een vestigingsaanvraag die identiek is aan een vorige vestigingsaanvraag dient door het bestuur niet te worden behandeld, aangezien deze door hem reeds is onderzocht.

In casu stelt de bestreden beslissing:

"De aanvraag tot vestiging is identiek aan de vorige dd 28 september 2006 ingediend in de stad Mechelen."

Uit het administratieve dossier blijkt dat het eerste, negatieve, relatieverlag dateert van 10 januari 2007 en het tweede, positieve, relatieverlag dateert van 13 februari 2007. Op 15 februari 2007 wordt de eerste weigeringsbeslissing genomen. Het tweede relatieverlag van 13 februari 2007 werd opgemaakt alvorens de eerste weigeringsbeslissing werd genomen. Bij brief van 2 april 2007 beslist de minister van Binnenlandse Zaken dat het verzoek tot herziening tegen deze beslissing, ingediend op 9 maart 2007, onontvankelijk wordt verklaard omdat het niet ingediend werd binnen de acht werkdagen. Het rechtsmiddel tegen de eerste weigeringsbeslissing werd, door het nalatig handelen van verzoeker zelf, uitgeput. Derhalve, kan het tweede, positieve, relatieverlag van 13 februari 2007 niet worden beschouwd als een nieuw element in het kader van de tweede vestigingsaanvraag van 19 april 2007. Verzoeker laat na uiteen te zetten dat er een ander element is dat kan worden beschouwd als een nieuw element in het kader van de tweede vestigingsaanvraag. Met de stukken, bijgebracht bij het verzoekschrift, werd door het bestuur rekening gehouden bij het totstandkomen van de bestreden beslissing. Het bestuur kwam niet op kennelijk onredelijke wijze tot het besluit dat de aanvraag tot vestiging van 19 april 2007 identiek is aan de aanvraag tot vestiging van 28 september 2006.

Het eerste middel is ongegrond.

2.2.1. In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van artikel 62 van de Vreemdelingenwet de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, de materiële motiveringsplicht en de algemene beginselen van behoorlijk bestuur. Hij betoogt dat bij een bestuurshandeling niet alleen de concrete feiten maar ook de op die feiten toepasselijke rechtsregels moeten worden vermeld en tevens moet worden uitgelegd hoe de toepassing van die rechtsregels op de feiten naar de uiteindelijke beslissing heeft geleid. Hij betoogt dat er tussen hem en mevrouw H.E.Y. een duidelijke relatie, gezinscel en reële echtelijke band bestaat. Verzoeker betoogt dat zij samen wonen en een duurzame levensgemeenschap vormen en verwijst hiervoor naar een positief relatieverlag van de politie van Oostende. Volgens verzoeker vormt dit positief relatieverlag van de politiediensten te Oostende een nieuw element waarop hij zich steunde om een nieuwe vestigingsaanvraag in te dienen. Aan iedere administratieve rechtshandeling moeten draagkrachtige motieven ten grondslag liggen en zij moet rationeel te verantwoorden zijn. De bestreden beslissing bevat een motivering die in feite niet juist is. Verzoeker ziet niet in hoe de toepassing van de toepasselijke rechtsregels op de feiten naar de uiteindelijke beslissing heeft kunnen leiden.

2.2.2. In haar nota met opmerkingen stelt de verwerende partij dat de opgeworpen schending van de "materiële motiveringsplicht" niet tegelijk kan worden aangevoerd met de schending van de formele motiveringsplicht, minstens dat hij van de eventuele schending van de formele motiveringsplicht geen gevolgen heeft ondervonden. De enkele verwijzing naar "algemene rechtsbeginselen van materiële beginselen van motiveringsplicht" niet

beantwoordt aan de vereiste dat een geschonden wetsbepaling moet worden aangeduid. Wat betreft de formele motiveringsplicht laat de verwerende partij gelden dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent. De kritiek die verzoeker op de beoordeling weet te leveren mist feitelijke grondslag. Bij de opgeworpen schending van de "algemene beginselen van behoorlijk bestuur" wordt nagelaten om aan te geven welk aspect van dit veelzijdige beginsel precies geschonden wordt geacht.

2.2.3. In zijn repliekmemorie stelt verzoeker dat de verwerende partij volledig voorbij gaat aan het feit dat op datum van 13 februari 2007 door de politiediensten te Oostende een nieuwe controle van samenwoning werd uitgevoerd. Er wordt geen rekening gehouden met de gegevens van de nieuwe controle van samenwoning. In de bestreden beslissing worden geen wettige motieven vermeld om de vestigingsaanvraag te weigeren. Bovendien getuigt het geenszins van goed behoorlijk bestuur om een vestigingsaanvraag ingediend op 28 september 2006 op basis van een woonstcontrole die op 9 januari 2007 volledig subjectief werd uitgevoerd door een politieagent te Mechelen in overweging te nemen op 15 februari 2007, terwijl verzoeker op dat moment samen met zijn echtgenote te Oostende woonde.

2.2.4. Voor zover het tweede middel de eerste weigeringsbeslissing van 15 februari 2007 viseert, is het onontvankelijk, aangezien onderhavig beroep is gericht tegen de beslissing van 4 juni 2007 waarbij de tweede aanvraag tot vestiging niet in aanmerking wordt genomen.

Verzoeker laat na te duiden welk beginsel van behoorlijk bestuur is geschonden en op welke wijze zodat er, wat dit onderdeel betreft, geen sprake is van een middel.

De in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen neergelegde uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. De bestreden beslissing geeft duidelijk de motieven aan op grond waarvan de beslissing is genomen. In de motivering van de bestreden beslissing, zoals hierboven al vermeld, wordt vastgesteld dat aanvraag tot vestiging identiek is aan de vorige van 28 september 2006 ingediend in de stad Mechelen. Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze motivering hem niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het doel van de formele motiveringsplicht. Uit de bespreking van het eerste middel blijkt dat het bestuur niet op kennelijk onredelijke wijze tot het besluit kwam dat de aanvraag tot vestiging van 19 april 2007 identiek is aan de aanvraag tot vestiging van 28 september 2006.

Het tweede middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN :**Enig artikel.**

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien oktober tweeduizend en zeven door:

dhr. M. MILOJKOWIC, wvd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. P. BAEKELANDT, toegevoegd griffier.

De griffier,

P. BAEKELANDT.

De voorzitter,

M. MILOJKOWIC.